

ЄДНОСТЬ

Рік I.

ВНУТРІШНЬО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГУ УНЕ

Ч. II.

ЕЛЕМЕНТАРНЕ ПРО СВЯТКУВАННЯ

ПОРЯДОК СВЯТКУВАННЯ

Святкування роковин проголошення Самостійності та Соборності і бою під Крутами слід улаштовувати за таким порядком:

1. Відкриття. Свято відкриває Голова Філії, Т-ва, чи святочного комітету, якщо святкування робиться спільними силами кількох організацій. Вони мусить бути коротке (найбільше 5-7 хв). Кількома реченнями відкриття пригадує присутнім рінципію святкування, його значення та ролю і належне їх розуміння. Нижче подаємо зміст такого слова.

2. Мистецька частина. Декламації, хор, інструментальні виступи. Декламації, які подаємо, слід діліти на дві частини: обов'язкові і ті, які ГУ рекомендує. Хорові й інструментальні виступи повинні своєю програмою гармонізувати зі святом,

щоб не було таких ненормальностей, що на свята Крут співано чи грано напр. народну пісню «А ходила дівчина беріжком, заганяла селезня ба-тіжком». Мистецькі виступи чергуються.

3. Реферати. ГУ дає в цьому числі реферати на 22. Січня і Крути. Це не значить, що тільки вони можуть бути відчитувані, чи виголошувані так, як і зміст вступного слова. Там, де є можливість дати місцевими силами інші реферати — давати їх. Реферати повинні бути по перших мистецьких виступах.

4. Закриття. Якщо свято кінчається хоровим виступом, а це найчастіше, тоді диригент входить в склад хору, голова дякує присутнім за участь і долучається до хору. Хор починає гімн.

ОФОРМЛЕНИЯ ДОМІВОК

Подаємо сьогодні за С. Половцем тільки загальні думки і, до цеї преважливої справи, ще раз повернемо.

«Зовнішній вигляд кожної домівки — зміст елементів, що її виповнюють — відзеркалює наше духове обличчя. Тому, оформлюючи свої домівки, ми не легковажно питання — що, де і як в ній має бути вміщено.

«Прикрашуванням домівки — одноразово виповнююмо її змістом. Кожна бо річ, кожен предмет — чи ми хочемо, чи ні, — «щось» говорить. Тому оформлюючи домівку — дбаймо, щоб все Суло на своєму місці, щоб була в ній виправдана привільність різноманітних матеріалів і формою елементів.

«Своїм виглядом і змістом кожна наша домівка мусить мати характер національний. Національний не лише барвами нашого національного і державного герба, не лише портретом Т. Шев-

ченка, прибраним в гарно вишиті рушники. Ми змагаємося за впровадження в життя вже сьогодні клієв, що вписані на наших пропорах, бо твердо віримо, що наше майбутнє мусить органічно виростати з нашого сучасного.

«Своїм оформленням наша домівка має відзеркалювати оту повсякчасну і невласаочу напруженість нашого змагання, напруженість, характерну для нас щодennim логотівлям і карнієстю, темпом і чіткістю кожної праці. Змістом свого оформлення наша домівка має бути своєрідним засобом виховання.

«Крім найвищих емблем української нації — гінзівського-державного знаку — Тризуба, націоналістичного Тризуба з обосічним мечем, гербів земель — в оформлення наших домівок входять і інші національні символи, портрети Вождів і Героїв Визвольної Війни і Національної Революції, кличі з пожовклих пергаментів літописів і ті, що лунають сьогодні наказом».

ВИБІР КЛІЧІВ

лікі повинні бути вписані (кілька з поданих) до цих двох святкувань:

«Нехай вічна буде слава, же прέз шаблі наєм прав» — гетьман І. Мазепа, «Встане Україна і розвіє тьму неволі» — Л. Українка, «Ми здобудемо силу ти, що нам належиться по праву» — М.

Міжновський, «Аби було єдино стадо і єдиний пастир» — гетьман П. Дорошенко, «Впало 300 — встають мільйони», «Відвага — наше знамено», «Батьківщині — не собі», «З Віри — сила», «Як Бог за нас — то хто проти нас?».

В С Т У П Н Е С Л О В О

Шановна Громадо!

Сьогоднішнім святом відзначаємо найважливішу національну річницю — проголошення Самостійної і Соборної Української Держави 22. січня 1918 р. і 22. січня 1919 р. Ці два Січні це не тільки доказ невимиротності нації і її святих прагнень до вільного національного життя, це не тільки знищення всіх загарбницьких плянів окупантів України, які вже збиралися вбивати останніх цвях в ІІ труну, — це перш за все довгий тяжко рожена національна ідея, затартована в боях і отримана кров'ю віруючого в неї українського народу, це прапор наш, це врешті дороговказ і мета наших визвольних змагань.

Ми сьогоднішнє покоління, не тільки щасливі тим, що прапор цей переданий нам нашими Сві-

лими Попередниками, які голови поставили за нього й під ним, але й відчуваємо велику відповідальність за неспілміність його і, найважливіше, за те, щоб він гордо замаяв над матір'ю українських городів Києвом і так сповістив українському народові волю, державність і ІІ соборність.

Вслухаймося сьогодні в голоси Світлих Тіней націй Попередників побоїдаймо ім твердо, що розпочате їй створене ними — докінчимо, закріпимо й розбудуємо. За виконання цієї обіцянки, Світлі Тіні Державників, все своє: мозольний труд, приманливі присмокті цього світу, розум, серце й кров — віддамо, — обіцяємо й прирікаємо Вам це сьогодні.

— 0 —

ВІКОПОМНІ СІЧНІ

День відродження української державності — найбільше національно-державне свято українського народу. День 22. січня 1919 р. зокрема приніс нам не тільки радісний акт злуки українських земель, але й поставив віл утольний камінь під ту соборність українських земель, що й не в силі вирвати з пам'яті українських поколінь ніякі знаущання і насильства, а вже найменше цього можуть домогтися всяких кон'юнктурні новотвори, гнобителі й запроданці українського народу, що стоять сьогодні при кермі УРСР, зі своїм імперіалістичними наставниками в червоному Кремлі.

Нерозгаданна доля хотіла, щоби революцію проти царя й проти московської неволі підняли українські вояки Першого Гвардійського Волинського Полку в Петрограді. У висліді йхнього виступу цар Микола II примушений абдікувати. До влади приходить т. зв. Тимчасове Правительство з Керенським на чолі.

У відгомін на петроградські зміні, 17. березня 1917 р. твориться у Києві, з ініціативи Т-ва Українських Поступовців і при спільній участі інших по-

чінських груп, представників кооперації, робітництва і селянства, військовиків та професійних організацій

Українська Центральна Рада

на чолі з проф. М. Грушевським.

Тим часом на фронтах росте невдоволення. Керенський хоче, на вимоги Антанти, продовжувати непопулярну війну. Дальша війна була рівнозначна в разі побуди з дальшою віковою неволею українського й інших поневолених народів. Звідси почався загальний спротив вояків вести дальнє війну за будьяку Росію. Зокрема українські вояки руvtуться до Києва. Вони хочуть оборонити власні права на землю і.. державу! Рік 1917 багатий у з'їзди фронтового воядства, які одноголосно вимагають Самостійності України і створення Української Армії для оборохи української державності. Треба ствердити, що в цьому році були всі передумови для ставлення власної, української держави й української армії.

На жаль тодішні керівники революційно-виз-

вольних змагань українського народу, не визбулися ще своїх всесвітніх теорій про добробут «трудового класа» в цілому світі, не вивітрила їм з голови єдність російської імперії і уросна вицість російського народу над українським. Під маскою крилатих фраз — жебрають автономії. Від цього вони не отріяслись навіть по революції Л. Троцького, який комуністичними боївками повалив «Тимчасове Правительство» Керенського.

Правда, проголошується Українську Народну Республіку, але все ще «не відокремлюється від російської республіки, а зберігаючи її цілість».

Тимчасом Рада Народних Комісарів тої ж самої російської республіки, висилає свій ультимат до Центральної Ради, погрожуючи війною, якщо Центральна Рада не припинить своєї «дезорганізаційної роботи» (?!). Цей ультимат настіпав саме в часі З'їзду робітничих, селянських і вояцьких депутатів, з яких тільки 60 заявилося в користь московських комісарів, а решта всі, 2440 делегатів, заявилися по стороні Центральної Ради. Але завдячуючи недолугості Центральної Ради і бравкові рішення в Генеральнім Секретаріяті, та нікчемна меншість могла вийти без найменших перешкод в Харків. Там вона під охороною банди московських матросів з Білгороду створила свій «Виконавчий Комітет», що став завязком радянської республіки, предтечою сучасної УРСР. Ситуація фундаментально міняється з моментом проголошення:

«Від нині Українська Народна Республіка стає самостійною від нікого незалежною, вільною, суверенною Державою українського народу»...

Большевики зразу посилають проти молодої Української Держави свої ватаги на чолі з матросом Муравйовом. Р. Києві викликають московські большевики повстання. Чаша горя і безлада переливається через вінці.

Одиноке воїтство Української Держави Січові Стрільці та Гайдамаки Слобідського Коша ідуть під Арсенал. В Києві гомонить гамір боїв, що нарадує часи монгольської облоги. Тільки цим разом українці облягають москалів.

Тимчасом дорогою від Ніжина сунуться на Київ банди Муравйова. В столиці немає ні одної вільної військової частини, яку б можна було вислати на загородження відтинок. Всі вояки зайняті здавлюванням большевицького повстання в Києві. Рятують честь України наймолоді — гімназисти молоді, дарма, що ще не вищколені як слід мійською. Цих триста юнаків, які честь новонародженої Держави поставили вище свого життя, стримують на кілька днів наступ Муравйова і тим дають змогу кіївській залозі здушити большевицьке повстання і заняти Арсенал. Дні 3 і 4 лютого Січові Стрільці, Чорношильчани, Слобідські Гайдамаки та прибуле з окраїн Вільне Козацтво відбивають Арсенал, Подол і Старе місто.

Київ пробуджується національно в бойовому хрипненні під Крутами й Арсеналом.

Весна 1918 р. — це чергування радості зі смутком. Чорне море, а згідно чорноморська флота, переходить в посдання Української Держави, Центральні Держави визнають державність України.

Але Україна стає черговим гришцем московського повстання. 29 квітня 1918 р. в Києві відбувається летичанський переворот. Білогвардійські і чорносотені «отряди», підтримані не зорієнтованим Вільним Козацтвом «вибирають гетьмана всієї України», царського філігельдюкантата Павла Скоропадського. Цей самозванець «гетьман всієї України» придуще при ворожій помочі усім самостійницькі вияви, щоб нарешті осягнути свою федерацію з Москвою. І знов треба збройних збрів в Білій Церкві і у Львові, щоб на руїні старих світів московської та віденської імперії вродились вже дві Українські Народні Республіки і аж дві армії та два уряди. Треба було знов

великого пролиття крові й великої матеріальної руйни, щоб зрешті

22 СІЧНЯ 1918 РОКУ

обидві Українські Народні Республіки злутилися в одну Соборну Українську Державу, закріплюючи зверженими рамзями духову соборність і единість двох віток українського народу, які поверх двісті років були від себе відокремлені ворожими кордонами. Братерство зброй засвідчене Січовими Стрільцями, починаючи від Арсеналу, почерез Білу Церкву, Київ, — це наявний доказ повної соборності єдиної України.

Рішенням УНРади Західної Української Народної Республіки і постановою Трудового Конгресу всії українські землі з'єднано в одну єдину Самостійну й Соборну Українську Державу.

Ці слова, це не святочні гасла для святочного вживання раз у рік, щоб викликати настірні і знов перележати до чергового 22. січня. Це істинна історія, едина правда, що вить нас досвідом минулого: «що тільки дружини зусиллями можна будувати державу, через яку нація стає творчим чинником історії і повновартним господарем власної землі».

Ці слова це наш дорожоказ до якого ми мусимо стреміти без огляду на всікі перешкоди. Ці слова скріплюють нашу віру, що прийде час, коли над Києвом замає український блакитно-жовтий прапор, а увесь український народ:

Ударом гея на схід
Розіб'є Москву на віки вічні
І на руїнах її буде святкувати
Нові Вікопомні Січні.

Круті

Сьогодні святкуємо річницю тієї переломової дати в житті українського народу, яка стала символом та дорожоказом на грани двох епох, на шляху здійснення найвищого національного ідеалу. Минає 34 роки з того часу, як на невеликій глухій станції Круті відігрався сумний акт нашої історії, яким розпочалася величина, нова епопея нашої славної, хоч і трагічної, визвольної боротьби. Під Крутами в нерівній боротьбі з московською навалою загинули студенти Студентського Куріння, цвіт нашої молоді, лицарі Україні, які перші підставили свої пальки надхнені груди під тяжкі удари наїздника.

Круті — це прапор наших визвольних змагань, це твердиня українського самостійницького духу, це символ посвяти в ім'я національної ідеї, символ свідомості та прикладної жертви для своєї історії. Круті були справді могутнім громом, тим ударом, який розбудив пасивну українську національну свідомість, приспавну в час революції різними інтернаціональними, соціалістичними гаслами. У Крутах саме відбувся різький, крутий зворот боротьби українського народу на правильний шлях досягнення своїх, спільніх всім, найвищих ідеалів в національному і державницькому визволенні.

В Крутах з найбільшою ясністю стало зрозумі-

лим, що Україні з Москвою не по дорозі. Москва, як була, так і застостує вічною загрозою нашої волі. В Крутах не лише скріпла свідомість великої ваги ІУ Універсалу, а зродилася повна свідомість необхідності найрізчішої боротьби за нього. Саме з Крут і почалася ця і до нині незаважаюча боротьба. Круті — це українські Термопілі, це примірний і найбільший геройчний здвиг української нації у змагу за її буття. Здвиг, який стільки має подібностей з грецькими Термопілами, де 300 спартанців Леоніда своїми грудьми захривали перські орді вхід до своєї столиці. Це та ж сама оборона європейської культури перед азійською варварською навалою, як в старовинних віках так і сьогодні.

27. січня 1918 р. брудні ешолони завезли цих юнаків-студентів на забуту станцію Круті, 120 кілометрів на схід від Києва. Переможно над ними сурмило, кожною з своїх семи літер, палаюче в молодих серцях слово — «УКРАЇНА». Це слово дало їм відвагу ставити чоло у двадцять разів численнішому ворогові, а після того, коли вже було, «по всьому» — дало їм силу видергати німецькі мукі — перед смертю.

У Крутах застали стрільці рештки Гайдамаків. Були це загартовані, досвідчені вояки, які пережили неодин кривавий бій. Круті лаштувалися

до оборони. Проти п'ять тисячного добре озброєно го й вишколеного війська, стояла з українською боку: Студентський Курінь, що начислив 300 душ, відділ юнаків, учнів старшинської школи, 250 стрільців, та біля 40 Гайдамаків. Разом несповна 600 бійців.

В 9-й годині ранком московські війська почали наступати, обстрілюючи гарматним вогнем лінію окопів від станції Плісци. В першій лінії наступали п'яні матроси. Густі ворожі лави сірих і чорних постарати насувалися. Окопи й потяги залипалися ворожими кулами, але міцно трималися українські бійці. Посилали за набоїми до потягів, вистрілювали іх і знов посилали. Але грізні вісти: «нема набої», «псуються скоростріли» — пролетіли по окопах. Чорні постарати піднялися, залинували «ура», «слава» — і все переміщалося. Стріляли один одного. Обливалися кров'ю багнети. Переважаючі неспівмірно сили ворога — перемогли. Із Студентського Куріння мало хто вийшов живий. Тих, що дісталися до неволі — 35 разом — большевики після диких знищань — розстріляли. Загинуло 300 лицарів. З іменем героя, що поляли під Крутами, відомі лише деякі: студенти Володимир Шульгин, Олександр Попович, Омельченко, Микола Лизогуб, гімназисти Андрій Соколовський, Тарнавський, Пілківський...

По програній під Крутами не було вже для Києва оборони. Незабаром уряд України мусив виздигти зі своєї столиці. Щойно в березні, коли прочищено Україну від большевиків, відбулися величаві похорони Героїв з-під Крут у Києві на державний кошт. Відкопали їх і привезли до Ки-

єва, тяжко покалічених. Привезли тільки 28 Героїв, бо декою поховали селяни невідомо де, інших порозстрілювали большевики далеко від місця битви.

Похоронили їх 19 березня. Жалібно гули київські дзвони, березневе українське сонце пестило вкрай червоною китайкою домовини. То українська столиця, молода українська держава, урочисто ховала своїх перших Героїв.

Поховали ці національні городи, ці домовини, на кругому березі Дніпра, трохи нижче Аскольдової могили, могили первого українського князя. Збудували над цією братською могилою мурований пам'ятник, щоб білів на зеленому узгір'ю, високо над синіми водами Дніпра, видний і від чорнігівських лісів, далеких Крут, і від просторів Полтавщини, щоб маніфестиував усій Україні про пролиту дорогонінну кров, яка, ніби цемент дорогоцінний, мусіла зміцнити підмурівки молодої держави.

..Крутянська кров...

...Рубінова сторінка нашої історії, що залишилась навіки святою. Вона горить невгласимим полум'ям, як перша, що пролилася в обороні Держави. Як та, що породила сотні нових чинів. Вона не дасть забути про обов'язок служби й посвяти великий ідеї Української Держави. Вона — як дорожоказ до Національної Свободи, як невичерпний запас енергії для боротьби, як незламна твердиня державно-творчих чинів і традицій.

Вона — Крутянська кров — зобов'язує нас високо і твердо тримати наш прапор і донести його до повної і остаточної перемоги.

ДЕКЛЯМАЦІІ

Ми вже згадали, що подаємо декламації обов'язкові й ті, які ГУ рекомендует. Слід це розуміти так: другі тільки тоді береться, коли вичерпаємо перші, або немає ким перших виголосити. Їх можна ще давати малим дітям. Програма повинна бути виповнена тільки обов'язковими декламаціями, чи-частиною з них.

лесь, ст. 118-119; «Із старих і майбутніх віків», О. Олесь, ст. 110 і «Росія», І. Франко, яку нижче друкуємо.

Рекомендуюмо:

З декламатора — «Стріляйте, вішайте, катуйте...», О. Олесь, сторінка 111; «Пісня», О. Олесь, сторінка 120 і «Зоріла Золота Заграва» та «При-свята», яку нижче друкуємо.

ДЕКЛЯМАЦІІ НА СВЯТО КРУТ (Всі обов'язкові)

З декламатора — «Круті», сторінка 133, О. Степанович і, які друкуємо нижче: «День слави»; «Невже ж побдять супостати»; «Падуть німі».

НЕВЖЕЖ ПОБІДЬТЬ СУПОСТАТИ

Невежж побідть супостати?
У відповідь паде приказ:
Хто воюю любить, в ряд ставати,
Книжки змінити на гранати,
З огню творити славний час!

Нема дорожчого від чести,
Страшнішого чужих кайдан,
Настав вже час війни і мести!
Все Україні в дар принести,
— Це воля рідних нам Спартан.

Туди, де віє помсти вітер,
Де все своє, де свій нарід,
Прямые цих пекучих літер
Побідний переможний хід!
З оцік чужих, далеких бруків,
Під гомін непотрібних слів
Святочно простягаю руки,
До кров'ю зрошених степів!
Туди, де був Базар і Кругти,
Де йде борня, де ллеться кров,
Де ворогам — лише отрута!
І де братам — лише любов!
Де йдуть на смерть могутнім кроком
З завзяттям радісних очей
Безлік борців, безлік пророків,
Мужів, жінок, маліх дітей!
Де голос волі гомонить:
«Тут серце й розум воєдино
З'єднались в ватру, де горить
Святих сім літер:

УКРАЇНА!»

Д. Краворучко

ЗОРИЛА ЗОЛОТА ЗАГРАВА

Зоріла Золота Заграва
Здригався світ під звуки сурм!
Широко залунала слава,
Що нам воскресла вже держава
Що Україна всталла з тюром!
Гойлися столітні рані,
Бо не царив вже кволій жах:
Лежали в поросі тирані,
Розірвано важкі кайдани,
Стелившись в Майбутнє ясний шлях.
Заграли нам воскресні дзвони
І вже жертвений, власний труд
Творив права, свої закони,
Своя влада, не царський қнут.

Четвертий Універсал

Твоєю силою, волєю, словом стала на Землі
Український Вільна Українська Народна Республіка.
Справдилась колишня давня мрія батьків
Твоїх, борців за вольності і права трудящих.

Але в тяжку годину відродилася воля України.
Чотири роки лютої війни знесилиши наш Край
і людність. Фабрики не виробляють товарів, за-
води сплюніяються, залишні розхитані, гроші в
цині падають, хліба зменшилося — наступає го-
лод. По краю розплодилися юрби грабіжників і
злочій, особливо, коли посунуло з фронту (російське)
військо, скинувши кріваву різню, зако-
лот і руйну на наші землі.

А тимчасом Петроградське Правительство На-
родних Комісарів, щоб повернути під свою
владу Українську Республіку, оповістило війну
Україні і висилає на наші землі свої війська —
красногвардіїв, большевиків, які грабують, хліб
наших селян і без всякої платні вивозять його в
Росію, не жалуючи навіть зерна, наготовленого
на засів; вбивають неповинних людей і сіють
скрізь безладдя, злодійство, безчинство.

Ми, Українська Центральна Рада, обрана з'їз-
дами селян, робітників і солдатів України, на те

Багно гнилес між країв Европи,
Покрите цвіллю, зеленно густою.
Розсаднице недумства і застою,
Росія! Де лиши поставши стопи,

Повзе облуда, плач народу,
Цвіте бездушність, наче плісень з муру.
Ти тиснеш і кричи: «Даю свободу!»,
Дреш шкуру й мози: «Двигаю культуру!».

Тинас січець, і б'єш, в Сибір нас шлеши,
І мов упир із серія соки сссєши,
Багно твое лиши серце й душу душить;

Лиши гайд і слизь росте ѹ міцнє в тобі,
Свободний дух або тікати мусить,
Або живцем вмирає в твоїх гробі.

І. Франко

ДЕНИ СЛАВИ

Падуть німі, зіткань не чути,
Не знане їм терпіння, жах!
Хто переможе? — чи ж збагнути
Ео лицарів абсурду трупи
Мостили гордій славі шлях.

Вже знемагали, сил не стало, —
То дальше морем лилася кров;
Іх так баґато, — нас так мало:
(розчукою в душі кричало) —
— I дальше бій нерівний їшов!

П'янила ніви кров їх чиста!
Звершилось: вже бій стихав.
І упали всі: героїв триста
Останніх смілих — лінів садиста
В полоні всіх закатував.

пристати не можемо...

Але для того, щоб ні російське Правительство, ні яке інше не ставали Україні на перешкоді, установити той бажаний мир, для того, щоб вести свій Край до ладу, до творчої роботи, до скріплення революції та волі нашої, ми, Українська Центральна Рада, сповіщамо всіх громадян України:

Сд нині Українська Народна Республіка стає Самостійною ні від кого незалежною, вільною Державою українського народу!

Зі всіми сусідніми державами, як то: Росією, Польщею, Австрією, Румунією, Туреччиною та іншими ми хочемо жити в згоді й приязні, але ні одне з них не може втрутатися в життя самостійної Української Республіки. Власть у ній буде належати тільки Народові України, іменем якого, поки збереться Українські Установчі Збори, будемо правити ми, Українська Центральна Рада, представниця робочого народу — селян, робітників і солдатів, та виконавчий орган, який од нині матиме називу Ради Народних Міністрів.

I оче насамперед притисумо Правительству Республіки нашої, Раді Народних Міністрів, від

цього дня вести розпочаті нею вже переговори про мир з Центральними Державами цілком самостійно і довести їх до кінця, не зважаючи ні на які перешкоди з боку якихнебудь інших частин бувшої Російської Імперії, і встановити мир, щоб наш Край розпочав своє (господарське) життя в спокою і згоді.

До так званих большевиків та інших напасників, що нищать та руйнують наш Край, приписуємо Правительству Української Народної Республіки твердо і рішуче взяття до боротьби з ними, а всіх громадян нашої Республіки закликаємо, не жалуючи життя, боронити добробут і свободу. Наша Народна Українська Держава повинна бути вичинена від насланнях з Петрограду насильників, які толпчуть права Української Республіки.

Незмірно тяжка війна, розпочата буржуазними правителями, тяжко змутила наш народ, знищила наш Край, розбилла господарство. Тепер тому мусить бути кінець.

Поруйновані війною і демобілізацією місцевості мають бути відновлені за помічкою і заходами нашого державного скарбу.

На ґрунті безладу, неспокою в житті та недостачі продуктівросте невдовolenня серед деякої частини трудової людності, невдовolenням користуються різкі тайні сили і підбивають несвідомих людей до старих порадків. Ці темні сили хочуть знова повернути всі вільні народи під едине царське ярмо Росії. Рада Народних Мініс-

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА

У Києві 9/22 січня 1918 р.

ОБІЖНИК ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УНЕ

Згідно з повідомленням в попереднім Обіжнику, Головна Управа висилає всім Управам Філій і Товарист-членів УНЕ в цьому числі «Єдності» матеріали для улаштування свята 22 Січня і Свята Крут. Підкреслюємо вагу цього національного свята і доручаємо всім нашим клітинам обов'язково це свято влаштовувати в рамках можливостей кожного осередку — якнайкраще.

Рівнозін пригадується всім осередкам, що крім допомоги в формі матеріалів до підготовки свята, Головна Управа стоїть до диспозиції всім осередкам делегатами, які можуть іхати до них на їхнє запрошення тільки за оплатою подорожні. Цю осстанню можливість слід якнайбільше використовувати.

Пригадуємо ще раз всім нашим клітинам, що перед влаштуванням кожного свята ця імпрези, тим більше вшанування 22. Січня, слід надіслати вчасно до «Українського Слова», оголошення про свято. В Оточенні треба подавати точний текст, зазначаючи дату, годину і місце академії. Після свята слід вислати до Головної Управи, або безпосередньо до «Українського Слова», допис про перебіг свята для опублікування.

Звертаємо увагу всім Управам Філій і Товарист-членів та фізичним членам, на речинець Збірки, яка передається. Слід додержуватись доручення Головної Управи і перевести збірку у вказаному часі, очевидно, стараючись при цьому, щоб збірка була якнайбільш успішна. Звертаємо увагу всім клітинам, що від успішності збірки та здобутих фондів, залежить дальший розвиток нашої діяльності. Головна Управа сама не відповідає за здійснення постанов З'їзду, якщо

тів повинна рішуче боротися з усіма контреволюційними силами. А всякої, хто кликатиме до повстання проти самостійної Української Народної Республіки, до повороту старого ладу катати як за державну зраду.

Всі демократичні свободи проголошені Третім Універсалом Української Центральної Ради, підтверджуються; в Самостійній Українській Республіці всі нації користуються правом, національно-персональної автономії, признаним за ними законом 9 січня.

Все, чого з вичисленого в цім Універсалі не встигнемо зробити ми, Українська Центральна Рада, в найближчих тижнях, те довершать, справляти і до останнього порядку доведуть Українські Установчі Збори.

Ми наказуємо всім громадянам нашим провадити вибори до них як найпильніше; вжити всіх заходів, щоб підрахунок голосів було закінчено якнайскоріше; щоб за кілька тижнів ці наші установчі Збори — найвищий господар і впорядчик Землі нашої — закріпили свободу, лад, добробут, конституцію незалежної Української Народної Республіки — на добро всього трудящого народу — тепер і на будущчину!

До того часу всіх громадян самостійної Української Народної Республіки кличмо непогано стати на сторожі добутої волі та прав нашого народу і всіми силами боронити свою волю від всіх ворогів селянсько-робітничої самостійної Української Народної Республіки.

не має всецілої підтримки всіх своїх клітин. Тому ще раз звертаємося з закликом що справу перевести з якнайбільшою напругою.

При цій нагоді звертаємо ще раз увагу на виплачення членських вкладок і на виплачування 25% з чистого доходу з імпрез (рішення другого З'їзду).

Численними листами наші філії запитують, як поступати зі збіrkами на КодУС. Справа потребує збірки на студентів не може бути предметом Обіжника. Ця справа була часто порушувана в газетах, слід в цю допомогу студентам включитись, вимагаючи при цім, щоб і студенти допомагали в праці над молоддю, яка виростає у Франції, чи рефератами, чи поїздками і організуванням молоді, чи допомогою влаштування літніх осередків молоді.

Ця збірка своїм характером, ніяк не може бути передішкоджено у виконанні обов'язків супроти Головної Управи.

В першому числі «Єдності» ми зверталися до всіх наших клітин, давати нам свої зауваження і міркування, щоб давало це видання якнайбільше уваги в поєднанні нашої культурно-освітньої праці. «Єдність» тільки тоді стане дійсно отримано, практичним для вживання всіх наших клітин, коли всі заінтересовані вказуватимуть нам, які справи повинні висвітлювати, і під якою точкою погляду: які нелотигнечні треба б усунути; які нові рубрики завести. Справа друку «Єдності» є, як і всі інші, справою всього нашого членства, тому всі повинні в місці своїх спроможностей включитись в цю працю.

Дякуємо наперед за співпрацю.